

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 29.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874640784/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

og truede indsmigrende med sin tynde Pegelinger, der lignede en Hønsetaa.

— Nej, og det maa Menigheden være mig taknemmelig for.

— Men, hvordan, kære Frue?

— Min Fætter skal altid, før han prædiker, have sig en engelsk Boenf med Spejlæg; uden den Boenf kan han ikke blive beaaudet; den maa jeg sørge for. De ser altså, at jeg paa en Maade er Skyld i den Begejstring, hans Tale vækker.

— Gud, hvor kan De nænne at være saa rædsom ironisk? Men De er uageløs morsom, hahaha . . . Jeg maa virkelig have én til af Deres velsignede Makroner; hvor kan De dog faa dem saa sprøde?

I dette Øjeblik aabnedes Døren til Sideværelset, og Pastor Alstrup viste sig. Frøken Sperling sprang op fra sit Sæde, lagde efter Hovedet paa Siden, kneb Øjnene sammen med det mest smægtende Udtryk og raabte:

— Der har vi nu vor kære, kære Pastor.

— Naa, tag det med Ro, lille Frøken! sagde Præsten, idet han nikkede til hende.

— Tak for Deres velsignelsesrige Ord i Gaar; jeg har aandelig Næring nok af dem i hele Ugen.

— Det glæder mig, sagde Præsten med et overdrevent dybt Bæk.

— Lagde Pastoren ikke Mærke til en ny Tilhørerinde i Gaar?

— Kære Frøken, det er mig umuligt at kontrolere . . .

— Nej, naturligvis, naar alle Pastorens Tanker er rettede saadan opad — (Frøkenen vendte Øjnene mod Lysekronen i Loftet). —

— Hvem mener De for Resten?

— Den lille unge Enke, Fru Staal.

— Ja saa — hm, sagde Præsten og lod, som han søgte at orientere sig . . . Enken efter en Godsforvalter?

— En Skovrider.

— Rigtig. Ja det er en nydelig ung Kone.

— Ikke sandt? Det var min Skyld, hun gik i Kirke; jeg stræber ogsaa efter fattig Læjlighed at fange Sjæle, men jeg kan kun gøre saa lidt. Hun er endnu helt optaget af Sorgen over sin Mands Død og trænger vist inderlig til Sjælesorg.

— Aa, lod nu Fru Krauses tørre Stemme, Manden var jo saa gammel, at han godt kunde have været hendes Fader.